

BECHYNĚ 1994

festivalový

ZPRAVODAJ č. 1

Než se zvedla opona ...

Na bechyňském náměstí T.G.Masaryka je nejprve slyšet jen vodu, padající čtyřmi prameny do kamenné kašny. Občas zaševlí listí stromů. Kalnou oblohou chvílemi nesměle pronikne náznak slunečního paprsku. Ticho, klid. Jako by se čas zastavil.

Avšak šest úderů hodin na věži děkanského kostela náhle rozčeří poklidnou hladinu pozdního odpoledne - a ještě než ozvěna kovových tónů dozní mezi štíty starobylých domů, naváže na ně čistá, průzračná fanfára, vznešená a líbezná. Oči chodců se překvapeně zvedají k ochozu věže. Melodie vzlétá vysoko, vysoko k jihočeské obloze, kde se ztrácí mezi protrhávajícími se mraky.

A sotva dozní, zaduní buben, třesknou činely a náměstím se převalí vlna řízné vojenské dechovky v podání Posádkové hudby Tábor. Znějící národní a pochodové melodie, kapela se přeskupuje, řadí, nepřestává hrát a vydává se na pochod městem. Okna domů se otevírají, lidé mávají, za pochoduující hudbou jedou na kolech děti.

Čtyři prameny vody padají do čtyř světových stran, tak jako se všemi směry šíří mluvené i psané slovo. Tři byli hudebníci na věžním ochozu jako tři protagonisté věčné hry s melodií. Dvě silnice ústící do bechyňského náměstí jsou jen jiným obrazem začátku a konce představení, kterému se říká život.

Uprostřed náměstí roste Lípa svobody. Kdo ví, přátelé, možná právě ta lípa je z toho všeho vůbec nejdůležitější.

Divadelní Bechyně 94 začíná.

-lhl -

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

Úvodní slovo z jeviště kulturního domu pronesli postupně starosta města Bechyně pan Jan Charypar a zástupce armády, náčelník Oddělení kultury Generálního štábu, mjr. Ing. Daneš Bittner. Z jejich vystoupení vyplynulo, že tradice festivalu je svým způsobem zavazující a je nanejvýše potřebné podporovat rozvoj kulturního života v armádě. Hodnotit spojení civilní přehlídky divadelních souborů jižních Čech s armádní soutěží je zatím trochu předčasné, ale rozhodně lze tento krok považovat za přínosný počín. -šmi-

Koho by to napadlo

Při otevření brožurky s programem letošní Divadelní Bechyně jsem zůstala zírat. Ne, že bych nevěděla, že se v armádě divadel letos urodilo, ale tolik?! Co si budeme povídat, v civilním životě se amatérští divadelníci (či ochotníci) potýkají se stále větším množstvím překážek, představení - a to už nemluví o kvalitě - je dost málo. A tak jsem ráda, že jsem tady a těším se, jak si užiju divadla. I když bude to pěkná dřina!

Les

Neodbytná armáda

Armáda se prostě nehodlá vzdát. Jedna její součást se z tohoto krásného lázeňského městečka odsunula a Bechyně povážlivě ztichla, ale 14. června tohoto roku vzala armáda útokem místní kulturní sům a "rachot", který se odtud ozývá, si s intenzitou leteckého provozu příliš nezadá. Tento rachot je však přísně mírový a jediný požár je ten, že všechny zelené oblečky ukrývají plamenná divadelnická srdce. A ta jejich srdce přišla dobýt ta vaše. Tak se na vás moc těšíme.

AJA

O přípravě festivalu

Letošní festival se koná pod názvem Divadelní Bechyně 94, s podtitulem Armádní festival divadelního a slovesného umění, Jihočeská regionální přehlídka amatérského divadla. Poprvé se tak pod jednou střechou scházejí soubory armádní a civilní, aby předvedly, co pro tento rok připravily.

Hovořila jsem s vedoucím kulturního domu Josefem Brůčkem o přípravě celé přehlídky. "Jsem rád, že jsem při přípravě spolupracoval s týmem lidí z Prahy, kteří se ve věci vyznají, mají dlouholeté zkušenosti, znají Bechyni, místní podmínky a přicházejí už s ucelenou koncepcí.

Pokud se týká jihočeské části přehlídky, kterou jsem měl na starosti, zpočátku jsem se trochu bál, že se mi nepodaří získat dost souborů s kvalitními představeními, ale nakonec se ani všichni, kteří měli zájem si v Bechyni zahrát, do programu nevešli.

Musím se zmínit i o dobrém přístupu města a městského úřadu. Třeba pan místostarosta Novotný nám nakonec pomáhal s rozvážením plakátů a objížděl s námi podniky.

Věřím, že se všem účastníkům Divadelní Bechyně bude v našem kulturním domě i v celém městě líbit a že si odnesou pěkné zážitky z představení, ať už civilních či armádních souborů."

Les

Luděk JIRÁK a Renata NECHUTOVÁ
ze souboru **MINARET**
v inscenaci **LEKCE**

OHLÉDNUTÍ ZA ÚTERNÍM VEČEREM

Program Divadelní Bechyně 94 zahájila dvě nesoutěžní představení pražských souborů. Oba úspěšně prošly pražskou regionální přehlídkou, účinkovaly na přehlídce v Třebíči a zřejmě na ně čeká i vystoupení na Hronově. I když představení nespádala do soutěže, je možno říci, že pro soutěžící soubory přehlídku pěkně rozjela.

dědeček, který pocházel z Asie"? Máte chuť vzít si opakovací lekci? Pan profesor čeká...

První setkání iniciativy blbejch

Včera večer se publikum ve velkém sále kulturního domu v Bechyni stalo účastníkem historické události - prvního

Iniciativa blbejch láká nové členy

Při obou se z hlediště ozýval smích a diváci se dobře bavili.

LEKCE (Minaret)

Divadelní soubor Minaret vznikl v letošním roce právě při přípravě Ionescovy Lekce, která měla premiéru 29. března v Divadle v Řeznické v Praze. Soubor vystupuje v různých pražských klubech a divadlech, neboť stejně jako většina současných pražských souborů nemá svou vlastní scénu ba ani zkušebnu.

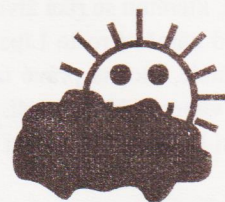
V Minaretu se sešli herci tří pražských souborů - Luděk Jirík (Excelsior), Renata Nechutová (Sumus) a Ivana Cochlarová (Ciestnici). Spojuje je smysl pro humor a i v budoucnu by rádi pokračovali v inscenacích komediálního žánru. Inscenaci hry nedávno zemřelého Eugena Ionesca Lekce s Minaretem nastudoval sardanapalský režisér, student DAMU, T. Q. Hung. Lekce má svůj praktický význam. Slouží k doplnění středoškolského i vysokoškolského učiva, neboť je ideální přípravou k získání univerzálního doktorátu. Schválně, umíte říci španělsky i novošpanělsky větu "Růže mé babičky jsou stejně žluté jako můj

setkání iniciativy blbejch. Po úvodních, zásadních referátech se rozpoutal kulturně-agitační program, v němž nás pražský divadelní soubor Máj seznámil s různými druhy blbosti, která tak zkrášluje náš život. V pásmu scének a písniček jistě mnozí poznali, že autoři - Jiří Cinkejs a David Bouška - čerpali přímo ze života.

Divadelní soubor Máj má ze sebou dlouhou historii. Jeho členové se v uplynulých letech téměř pravidelně zúčastňovali vrcholných divadelních přehlídek. V poslední době se věnují především pohádkám a hraní pro děti. Nyní zkouší novou pohádku z autorské dílny Jiřího Cinkejse a připravují představení aktovek.

Les

Naše pranostika

Na sv. Víta brzy ráno svítá

Jako ve Švýcarsku

Opona v bechyňském kulturním domě už se neotvírá jen tak cvičně a naprázdno, aby se provětralo zákulisí. Hraje se. Hraje se s nadšením.

A dobře. První večer zvedl laťku docela vysoko. Že se ta laťka občas nepatrně zachvěje? Že byste třeba něco udělali jinak?

Americký filmový herec Clark Gable, který za války sloužil u letectva, vyprávěl s oblibou historku o tom, jak spojenecký bombardér zabloudil nad neutrální švýcarské území. "Jste nad Švýcarskem," ozvali se v pilotových sluchátkách švýcarští protiletadlovci. "My víme," odpověděl lakonicky pilot. "Nevyklidíte-li okamžitě prostor, budeme nuceni zahájit po vás palbu," ozvali se opět Švýčari. "My víme," odušili Američané a po chvíli se ozvali: "Střílíte o tisíc stop níže." "My víme", řekli Švýčari.

Kdyby se vám tedy někdy zazdalo, že se ve vašem kritickém povědomí probouzí nový Šalda, vzpomeňte si na Švýcary. Však víte.

-lhl-

Tíže rozhodnutí

Zastupující šéf festivalu Dr.František Berky je neustále nucen přijímat různé

závažná ředitelská rozhodnutí a odolávat tlaku často nepříjemných otázek.

Jak ze snímku jeho osoby vyplývá, tentokrát si vlastní postavení zkomplikoval tak trochu i tím, že se ocitl před objektivem v zajetí "dvou koček". Kateřina Osikovská, moderátorka sobotního zábavného odpoledne v Klášterní zahradě, řekla mu jistě cosi lichotivého, aby ustaraného ředitele trochu potěšila, on však v tuto chvíli vyznává spíše krásu keramické hmoty. Kočka v jeho náručí není neposedná ani přelétavá a zůstane mu věrnou přítelkyní až do šťastného konce festivalu.

-šmi-

Festivalový inspiromat I.

Diváci vidí lépe než herci.
Anglické přísloví

Humor a smích je největší poznání, trisítní událost se mění v událost groteskní, nadtexty a podtexty anekdoty. Všechno, čeho se děším pod úhlem grotesky, se mění v humor. Sub species aeternitatis je všechno žert, šprým. Každá událost zdvižena ze svého základu je hodna smíchu bohů. Bohužel, antičtí bozi odešli, zůstal po nich jen člověk. Bohudík.

B.Hrabal

Herci se mění, ale drama trvá. Vlny se mění, ale oceán je tu stále. Vy se smějete, přestanete, ale začne se smát někdo jiný, protože smích je tu pořád.

Osho

Špatná divadla jsou stejně škodlivá jako špatné školy nebo špatné kostely, protože moderní civilizace rychle násobí tu kategorii, pro kterou je divadlo jak školou, tak kostelem.

G.B.Shaw

Kritikové jsou jako jednonozí docenti přes skok do dálky.

H.Pitner

Dramatik má vyprávět dobrý příběh, režisér zase dostat jej přes rampu.

G.B.Shaw

Divadlo se má dělat pořádně, ale nesmí se brát moc vážně.

Jan Grossman

Vybral - lhl -

Sešli jsme se

V úterý navečer stáli členové pražského divadla Máj před plakátem s programem přehlídky a vedli řeči. "No, koukněte se na to. Tady se schází celá republika, od Chomutova, přes Tábor, Volyni, Brno po Hodonín a Vyškov. A přijedou i Slováci."

Tak to má být. Divadelní přehlídka je i místem setkání, navazování nových přátelství a kamarádství a někdy vzniknou i divadelní projekty. Mimořádně, už se také při vzpomínce na loňskou Maryšu těšíte na projekt "Herci sobě?"

Les

Zatím bez starostí

Režisér galaprogramu Josef Palla je znám v okruhu blízkých příkladnou důsledností, se kterou už dlouhodobě připravuje závěrečný večer v kulturním domě. Nutno prozradit, že do finále pozval mnoho kvalitních souborů a sólistů, mezi něž patří i populární herečka Naďa Konvalinková. Aby nic nezůstalo náhodě, již první den seznámil se svými nároky tanečnici Helenu Dvořákovou, členku bechyňského souboru Lužničan, se kterým se rovněž v programu počítá. Jak svědkové uvádějí, rozhovor s mladou dámou zabral režisérovi čtyřicet minut jeho drahocenného času a nebyl asi nepříjemný. Horké chvíle přijdou až v průběhu sobotního nácviku.

-šmi-

Strategická porada za účasti veřejnosti

PER ASPERA AD ASTRA

Nedávno jsem se v populárním motoristickém magazínu dočetl, že dobrý řidič neponechává nic náhodě a před delší cestou si nechá vůz odborně seřadit, aby všichni záviděli a auto bylo ozdobou plynulého silničního provozu. Řekněte, kdo by nechtěl být dobrým řidičem! V jednom nejmenovaném brněnském servisu mě v pondělí tento krásný pocit přišel na sedmnáct set korun.

V úterý škodovka zamířila chladičem do jižních Čech a hbitě vyrazila. Motor spokojeně předl a já se radoval, jak dobře jsem investoval. Všechny trabanty - pokud ovšem nejely opravdu moc rychle - zůstávaly daleko za mnou v poli poražených. Kochal jsem se krásami krajiny a myslel na to, že k jízdě tak noblesní jsem si měl pořídit nejméně řidičské rukavice a půvabnou stopačku, když v tom prsk, škyt.... Motor na okamžik vynechal, pak znovu zabral, opět se zastavil... Auto ztratilo veškerý elán a pohybovalo se vpřed jen s největším

sebezapřením. Příslušník brigády rychlého nasazení by řekl: plížením, plazením. A když mne po chvíli dohnala a předjela smrdutá squadra trabantů, pochopil jsem, že situace je vážná.

Před Pelhřimovem se opravuje silnice a značka omezující rychlost na 40 km za hodinu mi nevadila, neboť v dané chvíli přesně vystihovala možnosti mého vozu. Jel jsem, či spíše pomalu tčkal mezi asfaltéry a budil jejich vlídnou pozornost. Náhle se zezadu přihnala kolona spěchajících řidičů. Blikali, troubili a jejich hrozící pěstičky mi neslibovaly nic dobrého.

A tu, kde se vzala, tu se vzala, policejní hlídka. Červený terč zastavil celou kolonu. "To mi ještě scházelo," myslím si a stahuji okénko. "Vy pokračujte, pane řidiči," šklebí se na mě přátelsky strážmistr. "Ostatní to mají po dvou stovkách." Hm, to já bych měl také, ovšem jen kdyby mi to jelo.

S úlevou se odlepuji od krajnice, Strašlivá rána do výfuku však kazí celkový dojem a strážmistr se za mnou podezřívě dívá.

Kajícně doznávám,

že neustále proháním Alenku Moravcovou žádostmi o výpomoc a drobné administrativní služby, že pronásleduji Janu Kauckou škemráním o kávu a limonádu, že zavaluji Stánu Nechybovou dotazy, na něž složitě hledá odpověď. Kajícně doznávám, že část svých starostí valím na bedra programového ředitele festivalu Daniela Zavorala, že své neúspěchy svěřuji svému nejbližšímu a nejvyššímu nadřízenému, kterým je František Berky a že všechny ošemetné situace takticky přehrávám k řešení organizační komisi, v jejímž čele stojí Václav Jandík.

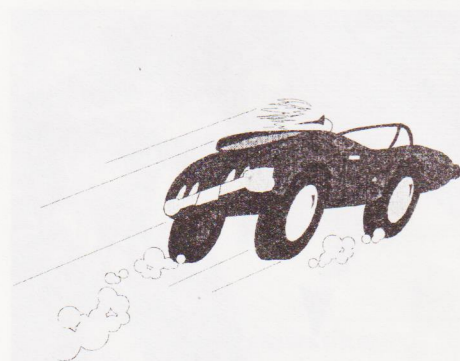
Pavel Šmidrkal

V Táboře vůz zkolaboval uprostřed nepřehledné křižovatky pod železničním mostem. "Proč nejedeš, Moravo?" křičí na mě řidič nákladáku, kterému jsem zablokoval cestu. "Dělám si tu piknik," ztrácím anglický klid a zoufale se pokouším nastartovat. Konečně! Zachránili mne v tábořském servisu Nissan - Auto Háč. Učinili tak ochotně a profesionálně.

Mimochodem, ta oprava stále dvě stovky.

-lhl-

Festivalový zpravodaj č. 1

Redakce: Pavel ŠMIDRKAL (vedoucí redaktor), Mgr. Lenka SMRČKOVÁ, PaedDr. Libor HLAVÁČEK, Jaroslav TAHOVSKÝ (fotograf). Tiskne VÚ 1043 Tábor. Náklad 300 výtisků.